

К. Рачевъ

На Мусала.

Рила е най-високата и най-красната българска планина. Тя е исполински вжзелъ, който се издига величествено между тритъ голъми области на Балканския полуостровъ, населени съ чисти българи: България, Тракия и Македония.

Рила е чудно хубава планина съ своитъ многобройни високи върхове, планински дълове, зелени гори, тлъсти пасища, сини, дълбоки и бистри езера, наречени „небесни очи“, игриви буйни ръки и гърмящи водопадчета, които се изкубватъ направо изъ гърдитъ на снѣжнитъ прѣспи и съ трѣсъкъ падатъ долу въ езерата.

Отъ Рила извиратъ тритъ български ръки: Искъръ, Марица и Места. Презъ Северна България тече р. Искъръ; презъ Тракия — р. Марица, и презъ Македония — р. Места.

Рила е свещена българска планина, защото въ нейнитъ тайнственитъ гори, въ долината на Рилската ръка, се крие историческата светиня на българския народъ и духовното негово срѣдище презъ вѣковетъ на турското робство—старославния великъ манастиръ Св. Ив. Рилски, който презъ време на робството е билъ духовенъ свѣтильникъ на българитъ отъ Мизия, Тракия и Македония — тритъ български области, срѣдъ които се издига грамадната Рила-планина.